imprimé sur www.torah-box.com/torah-pdf

לידי חילול שבת ברביעי ותו לא אימא מרביעי ואילך אמר מר זוטרא מאי טעמייהו דחסידים הראשונים דכתיב °ויתן [ה'] להם ד הריון הריון בגימטריא מאתן ושבעים ורד הוו אמר מר זוטרא אפי' למ"ד °יולדת לתשעה אינה יולדת למקוטעים יולדת לשבעה יולדת למקוטעים שנאמר °ויהי לתקופות הימים *ותהר חנה ותלד בן מיעוט תקופות שנים מיעוט ימים שנים: רבי יוסי ור"ש אומרים אין קושי יותר מב' שבתות: אמר שמואל מאי טעמייהו דרבנן דכתיב °וטמאה שבועים כנדתה כנדתה ולא כזיבתה מכלל דזיבתה טהורה וכמה שבועים ת"ר יש מקשה עשרים וחמשה יום ואין זיבה עולה בהן כיצד שנים בלא עת ושבעה נדה וב' שלאחר נדה וארבעה עשר שהולד מטהר ואי אפשר שתתקשה עשרים וששה יום בלא ולד ולא תהא יולדת בזוב בלא ולד בתלתא נמי סגי אמר רב ששת אימא במקום שיש ולד אמר ליה רבא והא בלא ולד קתני אלא אמר רבא הכי קאמר אי אפשר שתתקשה עשרים וששה יום במקום שיש ולד ולא תהא יולדת בזוב ובמקום שאין ולד אלא נפל בתלתא נמי הויא זבה מ"ט אין קושי לנפלים: מתני' "המקשה בתוך שמונים של נקבה כל דמים שהיא רואה טהורין עד שיצא הולד ורבי אליעזר מטמא אמרו לו לרבי אליעזר ומה במקום שהחמיר בדם השופי היקל בדם הקושי מקום שהיקל בדם השופי אינו דין שנקל בדם הקושי אמר להן דיו לבא מן הדין להיות כנדון ממה היקל עליה מטומאת זיבה אבל מטמאה טומאת נדה: גמ' תנו רבנן °תשב לרבות המקשה בתוך שמונים של נקבה [סס] שכל דמים שהיא רואה טהורין עד שיצא הולד ור"א מטמא אמרו לו לר"א ומה במקום שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בקושי שלאחר הולד מקום שהיקל בקושי שלפני הולד אינו דין שנקל בקושי שלאחר הולד אמר להם דיו לבא מן הדין להיות כנדון ממה היקל עליה מטומאת זיבה אבל מטמאה טומאת נדה אמרו לו *הרי אנו משיבין לך לשון אחר ומה במקום שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בקושי שלאחר הולד אינו דין שנקל בקושי שעמו אמר לדם אפילו אתם משיבין כל היום כולו דיו לבא מן הדין להיות כנדון ממה היקל עליה מטומאת זיבה אבל מטמאה טומאת נדה אמר רבא בהא זכינהו ר"א לרבנן לאו אמריתו דמה דמה *מחמת עצמה ולא מחמת ולד ה"נ °וטהרה ממקור דמיה דמיה מחמת עצמה ולא מחמת ולד אימא בימי נדה בימי זיבה טהורה אמר קרא תשב ישיבה אחת לכולן: מתני' °כל אחר עשר יום בחזקת טהרה

ישיבה

מכל טומאה כגון תוך מלאת: אינו דין שנקל בדם הקושי. לטהרה מכל טומאה ואפי' מנדות: דיו לבא מן הדין. כגון קושי של תוך מלאת שאתם למדין מקושי דעלמא: להיות כנדון. כקושי דעלמא: גמ' תשב. על דמי טהרה: עד שיצא הולד. יצא הולד טמאה לידה: הרי אנו משיבין אותך לשון אחר. שלא נלמד קושי שלאחריו (ג)מקושי שלפני כדאמרי' לעיל מקום שהיקל בקושי שלאחריו דהכא הוא דאיכא למימר דיו לקושי שלאחריו להיות בקושי שלפני שהרי ממנו אנו למדים אלא הכי גמרינן מקום שהיקל בשופי שלאחריו אינו דין שנקל בקושי שלפני דטהור לגמרי וליכא למימר ממה היקל מטומאת זיבה כדקאמר: דיו לבא כו'. שהרי ק"ו אינו נידון אלא מכח קושי שלפני כדקאמי ומה במקום שהחמיר בשופי שלפני הולד היקל בקושי שעמו: זכינהו. תשובה נלמה יכול להשיבן: אימא בימי נדה נדה. לר"א פריך כיון דאית ליה דיו לדי מיהא דבימי זיבה טהורה בקושי שלפני יצא בקושי שבעה ימים דאשונים מהא טמאה ואם יומר דבר אחר לכולן. אי אמרת דבר אחר לכולן: ישיבה אחת